

de kompetencer som evnen til at udtrykke sig og indgå i fællesskaber. Læreplanerne skal som minimum sætte fokus på temaer som sprog, sociale kompetencer, personlige kompetencer, naturen og naturfænomener, kulturelle udtryksformer og værdier samt krop og bevægelse.

Endelig indebærer fornyelsen af folkeskoleloven, at der fra 1. august 2003 er fastsat indholdsbeskrivelser, der angiver målene for børnehaveklassen. Børnehaveklassen er afgørende for overgangen mellem daginstitution og skolen, og børnehaveklasselederen kan deltage i indskolingen og har en vigtig opgave i forhold til samarbejde med daginstitutionerne.

Specialområdet

Pædagoguddannelsen skal også give mulighed for kompetencer til at varetage det øvrige arbejdsfelt for pædagoger, herunder det socialpædagogiske område, der bl.a. omfatter institutioner for psykisk eller fysisk funktionshæmmede, familieinstitutioner og ungdomspsykiatriske hospitaler. Og uddannelsen skal give kompetencer til den kriminalitetsforebyggende indsats bl.a. i boligkvarterer, under SSP-samarbejde og i kriminalforsorgen.

Regeringen har i »Det fælles ansvar« fra 2002 fremlagt en handlingsplan for en styrket indsats over for de svageste grupper.

Regeringen har også med handlingsplanen mod volds- og ungdomskriminalitet (»Stop volden«) fra 2002 taget skridt til at sikre en forstærket forebyggende indsats samt mærkbare og målrettede konsekvenser over for unge kriminelle.

Regeringen har endvidere taget initiativ til en reform af politikken med anbringelse af børn uden for hjemmet. Børn og unge i socialt belastede familier skal støttes og hjælpes, før situationen er blevet så alvorlig, at en indgribende foranstaltning er nødvendig – fx med lektiehjælp og organiserede fritidsaktiviteter. Hvis noget så drastisk som en anbringelse er nødvendig, skal den i øget omfang ske tidligt, inden for familien eller hos venner af familien. Regeringen har derfor nedsat et udvalg til forberedelse af den fornødne lovgivning mv.

Kompetencer i forhold til de nævnte opgaver inden for både normalområdet og specialområdet bør afspejles i en ny pædagoguddannelse, herunder fokus på at styrke den tidlige indsats, på overgangene mellem institutionstyper for bl.a. at fremme kontinuitet og samspil mellem indsatsen i dagtilbud og skole, på en målrettet indsats overfor unge kriminelle og en styrket indsats over for de svageste grupper.

DEN NUVÆRENDE PÆDAGOGUDDANNELSE FRA 1991

Den nuværende pædagoguddannelse er resultatet af en reform i 1991, hvor de tre hidtidige pædagoguddannelser (uddannelserne til børnehav-, fritids- og socialpædagog) blev lagt sammen til én uddannelse.

Baggrunden for sammenlægningen var udviklingen på pædagogernes arbejdsmarked, hvor arbejdet – som følge af en politisk besluttet nedbrydning af de traditionelle sektor- og faggrænser – i stigende grad allerede på det tidspunkt fandt sted på tværs af de traditionelle grupperinger. Der var derfor behov for pædagogisk uddannet personale med generelle og alsidige kvalifikationer, der gjorde det muligt at yde en kvalificeret indsats i forhold til vekslende grupper af børn, unge og voksne – i vekslende rammer for arbejdet og med kvalitative ændringer af arbejdets karakter.

Uddannelsen blev udformet som en enhedsuddannelse uden grendelinger i uddannelsesforløbet, men med en såkaldt »mild specialisering«. Denne skulle give de studerende mulighed for at fordybe sig både fagligt og pædagogisk i særlige problemstillinger inden for det pædagogiske arbejdsområde gennem speciale, individuel praktikplacering og andre studieaktiviteter.

Uddannelsen blev samtidig forlænget fra 3 til 3½ år for at styrke både den teoretiske og praktiske del af uddannelsen. I den forbindelse blev der indført to lange praktikperioder, hver af ½ års varighed, hvor de studerende fik løn.

Den følgende figur viser uddannelsens indhold.